

Поглянь і глянь: з-за весен зими стали

Микола Вінграновський

Поглянь і глянь: з-за весен зими стали.
Настав той день, я думав — промине.
Осінніми імлистими устами
Не бий, не ріж, не дорізай мене.

Дивись: моря. Дивись: мій погляд — поле.
В легкій руці легке перо ячить.
І степ за полем, щастя попід бодем,
Попід тихеньким бодем, що мовчить.

Не йди, а глянь. Дивись, пошерхотіли
З осінньої нетихої плавби
Очерети. Очерети вчамріли.
Люби мене. Нікого не люби.